

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 265/2019
19.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Богдана Манојловића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Богдана Манојловића, адвоката Марије Такић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 15/18 од 12.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 732/18 од 22.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Богдана Манојловића, адвоката Марије Такић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 15/18 од 12.06.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 732/18 од 22.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К 15/18 од 12.06.2018. године, окривљени Богдан Манојловић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, у коју му се урачунава период лишења слободе од 27.06.2017. до 28.06.2017. године. Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 139.575,00 динара, затим на име паушала износ од 15.000,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Лесковцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 76.376,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Окривљеном је изречена и мера безбедности одузимање предмета – опојне дроге Cannabis sativa – марихуане, у количини од 48,3 грама, за коју је одређено да се по правноснажности наведене пресуде има уништити у одговарајућој процедури.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 732/18 од 22.10.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Лесковцу, преиначена је пресуда Вишег суда у Лесковцу К 15/18 од 12.06.2018. године, тако што је окривљени Богдан Манојловић оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава

период лишења слободe од 27.06.2017. године до 28.06.2017. године. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета – опојне дроге марихуане, нето масе 48,3 грама. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара и на плаћање трошкова кривичног поступка пред судом правног лека у износу од 46.500,00 динара, за које је одређено да их има платити у корист буџетских средстава Апелационог суда у Нишу, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође је одређено да се трошкови кривичног поступка, настали пред судом правног лека у износу од 46.500,00 динара, имају исплатити браниоцу окривљеног, адвокату Марији Такић, у року од 60 дана од дана доношења наведене пресуде. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка пред првостепеним судом, о чијој висини је одређено да ће посебним решењем одлучити првостепени суд. Истом пресудом, одбијена је као неоснована, жалба браниоца окривљеног Богдана Манојловића.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног Богдана Манојловића, адвокат Марија Такић због битне повреде одредаба кривичног поступка 438. став 1. тачка 4) и 11) и 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3 и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Богдана Манојловића, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, поред осталог истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева не наводи у чему се ова повреда састоји, а како Врховни касациони суд правноснажну одлуку, односно поступак који је претходио њеном доношењу, испитује само у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву сходно члану 489. став 1. ЗКП, то захтев за заштиту законитости у овом делу, нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Надаље, захтевом се указује и на повреде закона из члана 16. став 4. и 5, као и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а које повреде сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца.

Осим тога, бранилац у образложењу захтева износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју је дао другостепени суд у образложењу своје пресуде, истичући да апелациони суд није на поуздан начин утврдио одлучне чињенице, нити правилно оценио изведене доказе, а што је за последицу имало погрешну правну квалификацију радњи окривљеног. У вези тога, бранилац указује да је другостепени суд само на основу пронађене опојне дроге и предметне вагице, а без иједног другог доказа, извео погрешан закључак да је окривљени предметну опојну дрогу држао ради даље продаје – чиме бранилац оспорава утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, а што такође не представља законом дозвољен разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због кога окривљени преко браниоца, може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић